

SETMANARI IL·L·STRAT DE LITERATURA NOVA I ANUNCI

Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya

SURT LOS DISSAPTES

PREUS DE SUSCRIPCIO:

En Barcelona. Ptas. 2 trimestre.
Fora ciutat. » 2 »
Extranjer y
Ultramar. » 10 l' any.

Director: D. JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIO Y ADMINISTRACIO:
Carrer de las Cabras, 13, según.
Bussó á la escala.

PREUS DE CADA NÚMERO:

Número corrent. . . 0'10 Ptas.
» atrassat. . . 0'15 »
» » pera
los no suscrits. . . 0'20 »

AVIS

Tots los senyors que vulguin lo drama *Las joyas de la Roser* enquadrernat, poden desde avuy passar á verificar lo cambi en nostra Administració: Cabras, 13, 2.^{on}, 1.ª Entregant tots los folletins (en bon estat) y la cantitat de vint céntims de pesseta rebrán al acte l' exemplar de *Las joyas de la Roser* enquadrernat ab sas corresponents cubertas.

CERTAMEN LITERARI

CONVOCAT PEL «CENTRE CATALÁ VILAFRANQUÍ»

Lo dia 31 del passat, á las quatre de la tarde, comensá l' acte.

Lo saló de la societat estava elegantment adornat ab guirnalas y flors entre las quals s' hi veyan escuts de Catalunya ab los noms dels ilustres vilafraquins: Milá y Fontanals, Janer, M. Barba, Copóns, Sant Ramon de Penyaforat, Panyellas, J. X. Llorens y Barba y Gayetá Vidal de Valenciano, cubert aquest darrer ab una gassa negra en senyal del dol que sa mort acaba de causarnos. Tot lo local estava completament plé per hermosas senyoretas y distingidas senyoras, engalanadas, en sa major part, ab la escayenta mantellina blanca.

Ocupant la presidencia lo Jurat, las Autoritats y la Junta del Centre, y declarada oberta la festa, lo secretari de la societat, D. Albert Moliner, llegí las actas de las sessions.

D. Angel Guimerá, President del Jurat, llegí un discurs oportú y enérgich que obtingué repetits aplausos. A continuació lo Sr. Roig llegí l' veridicta y fallo del Jurat, anant seguidament á recullir los premis, los autors que n resultaren guanyadors.

Obtingué la flor natural D. Claudi Planas y Font, per son hermosíssim idili *Entre Montanyas*, nombrant reyna de la festa á la Sra. D.ª Montserrat Garriga de Gallardo, que passá á ocupar la cadira presidencial. La distingida poetisa vilafraquina donya Antonia Gili y D. Joan Gimferrer guanyaren, respectivament, los primer y segon accésits en aquest premi, del que n meresqué menció honorifica la poesia titulada *Algues*.

La poesia *Lo fossar*, de D. Joan Manuel Casademunt, obtingué l' premi dels Srs. Rectors de Santa Maria y Santíssima Trinitat d' aquesta vila. D.ª Antonia Gili y Mossén Angel Garriga guanyaren los accésits per las poesias respectivament tituladas: *La anada al Sant Sepulcre* y *Sant Feliu*.

D. Teodor Creus resultá guanyador del premi del Exm. é Ilm. Sr. Bisbe de Vich, per sa *Monografia sobre Sant Miquel d' Olérdola*.

D. Lluís Alvarez, per *Lo Convent de Sant Francesch*, obtingué l' premi ofert per la Diputació Provincial, guanyant l' accésit D. Ramon Parera y Marqués y D. Claudi Mas y Jornet, pel treball que titulan *Notes hitòric-arquitectòniques sobre la Iglesia de Sant Francesch de Vilafranca del Panadés*. Se mencioná *L' Arch de Bará*.

Resultá guanyador del premi ofert per «Un Catalanista», D. Pere Bolet, per son interessant y erudit estudi del escut de las quatre barras.

Lo Mestre en Gay Saber D. Joseph Franquesa y Gomis obtingué l' premi á la memoria d' En Manuel Milá y Fontanals. D. Víctor Brossa y Sangermán lo premi á la millor poesia humorística, y D. Anselm de Prades l' accésit.

Lo premi á la millor poesia patriòtica lo guanyá Mossén Angel Garriga y Boixader.

Ab un discurs de gracias llegit per D. Pere Sacs, acabá la poética y patriòtica festa.—N. S. J,

Teatro Catalá

CUSI CABALL.—Comedia en un acte original d' En Emili Adzerol y Cortada. Estrenada en la nit del diumenge passat en la Societat «La Unió».

Sigué rebuda ab aplauso pel distingit públich que omplia 'l local y demanat son autor.

Lo desempenyo molt acertat á cárrech de las senyoretas M. y N. Nogué y Sr. Adzerol.

BALL INGLÉS.—Juguèt cómich en un acte, original dels Srs. Burgas y Gay. Estrenat lo mes passat en lo teatro Alcázar Español.

Aquesta obreta, que pot titularse un ensaig escénich de sos joves autors, obtingué bon éxit. Lo desempenyo, á cárrech de la companyia que dirigeix lo Sr. Millá, sigué bo. X.

ALS JOVES

Ara es temps: brandéu, espigas,
y enlasséuvos tot brandant;
compartiú vostras fatigas
y endolsíulas ab un cant.
Los pardals y las formigas
ja os espian mentrestant.

Altres temps nostra planada
era un camp també espigat,
cada espiga ben granada,
cada grà ben espletat.
¡Déu me valga! aquella anyada
si'n daurava 'l sol de blat.

Eram joves, eram bellas
y 'ls capets plens d' ilusíons;
al capvespre, las estrellas
despertavam ab cansóns,
qu' eran nostras las rosellas
y ben nostres sos petóns.

Aquell temps, aquells bons dias
foren breus y van passar;
las més dolsas armorias
un mal vent las va allunyar;
esperansas y alegrías
una nit las va matar.

L' endemà d' aquella feta
no eram gayres sobre 'l camp
—al demunt de la desfeta
bramulava encara 'l llamp—
cuan tocarem á retreta
¡que mermat lo nostre eixám!

D' aquella host tan aguerrida
los millors no 's van alzar;
ab la pensa adolorida
frets d' esglay nos vam contar...
Eram poch, tan poch en vida,
que la lluyta 'ns va espantar.

Las espigas, una á una,
s' ajegueren suspirant;
la ventada que 'ns engruna
sobre 'l camp passá udolant.

Cuan son ull obri la lluna
va mirarnos ab espant.

D' aquell fort, d' eixa muralla
van faltarne los més braus;
quí morí d' un cop de dalla,
quí caygué d' un cop de faus.
¡Es tan trista la batalla
cuan los somnis son tan blaus!

Cuan guaytarem enderrera
se 'ns glassá la sanch al cor:
un fossar nos seablá qu' era
lo que era antes bressol d' or.
¡Dorm en pau, pobra garbera,
pobre blat segat en flor!

Lo temps passa y 'l mon volta
y 'ls que som estém cansats,
¡bé provém alguna volta
de cantar enjogassats!...
nostre cant sembla una absolta
que 'ns reïorna als temps passats.

Som espigas secas, vellas
y orfanetas d' ilusíons,
no son nostras las rosellas,
ni son nostres sos petóns....
Altras nits, altras estrellas,
altre blat, altres cansóns.

¡Tan se vall! allá hont nosaltres
hem cantat goigs y dolors
uns blats nous, encara uns altres
ara hi cantan sos amors.
¡Blats novells, cantéu vosaltres,
vostres cants serán millors!

APELES MESTRES.

OCTAU PETIT CONCURS

CANTARS

(Llista de composicions rebudas.)

1, Al só del tamborí.—2, Son fillas mevas.—3, Un cantar es una flór.—4, Cinch rosellas.—5, Cantar es vida.—6, ¡Ays de l' ànima.—7, A Ella.—8, ¿Treuré 'l premi?—9, Per lo concurs.—10, Aixó voís aixó no haurás etc., etc.—11, A ma aymia.—12, Desengany.—13, ¡Si fossin perlas!—14, Recort.—15, A una nena.—16, Mon amor.—17, Allá vá.—18, Dius que m' estima ta mare...—19, Las campanas del meu poble...

20, A una pubilla.—21, Dupte...—22, Perque t' estimo...—23, ¡Amor!—24, Ja hi som.—25, Marinescas.—26, ¡Ay Paquita que t' estimo!—27, Cuan avans vivia...—28, Tu ets ma vida.—29, Cantar es desitj de l' ànima.—30, Son de montanya.—31, Paraulas d' un catalá.—32, Sé que Deu.—33, Quí no pot sembrá espigola.—34, De dos cosas diferentes se'n forma una sola.—35, Vaig cullir una blanca rosa.

26, Del meu album.—27, Qui canta sos mals espanta.—28, Cuatre floretas y un escardot.—29, Tot per tu.—40, Plé d' amor.—41, Grans d' arena.—42, De la costa.—43, Al bressol.—44, No 'l creguis.—45, Trihin y vinga 'l premi.—46, En las penas y pesars s' hi veühen tristos cantars.—47, Cinch y cap de bo.—48, Escolta.—49, Si 's castigues ab la vida.—50, Ilusió.—51, Lo cor á prova.—52, Lo tio Quico.—53, Amor.—54, A Carme.—55, Al bressol.—56, Plany.—57, Declaració.—58, Lo fons dels cantars.

En lo número próxim publicarém lo fallo.

Hem de fer present qu' alguns *plechs* han vingut ab mes d' un *Lema* y altres sense. Dels primers hem anotat sols un *lema*, y dels altres lo primer vers,

Lo Secretari.—J. XIMENO.

VIDA Y MORT

Dolora

I

Dos fadrins fusters están
treballant á la botiga
y, fent feyna boy cantant,
endolceixen la fatiga.

Lo primer fa un bressolet
per un nin que sempre plora,
per un hermos angelet
que la ignocencia l' acora.

Lo segon fa un ataut
per un vell, que á matinada
la Mort sa vida s' ha endut
ab una sola sarpada.

II

Dos sepulturers están
treballant al cementiri,
y, fent feyna, boy cantant,
no senten l' hun á martiri.

Lo primer obra un clotet
per plantá una passionera
que, si no la mata 'l fret,
florirá per primavera.

Lo segon sense pavor
ab lo pieh fa una fossana
per un vell, per qui ab dolor
toca á morts una campana.

III

De la vida á cada pas
trorem cosas oposadas:
Vort y Vida van fe un llas
de ditxas, plors y besadas.

En lo treball hi ha la mort,
com en la Mort hi ha la Vida...
Si la nau arriba á port
¡ay! pel mar será engolida.

Puig en constant balandreig
roda 'l mon que res l' atura...
Prop d' un enterro, un bateig;
d' un bressol, ¡la sepultura!

IGNASI IGLESIAS.

DEL NATURAL

Aspecte que ofereixen algunas salas de teatro durant la representació.

¡Váginthi ab problemas ab un auditori aixis!

CARTERA D' UN CRIMINALISTA

En Lluís E. Nigma, era un xicot d' una vida sumament accidentada, que contrastava notablement ab lo seu caràcter plà, senzill y franch. L' adversitat y éll, lluytavan á brás partit, y quan aquella semblava tenirlo del tot vensut, s' alsava mes valent y coratjós que may esperant una nova embestida que posés á proba la energia de son temperament, que per contrast també tenia molt de flemàtic. Per aquestas condicions del seu destí, s' havia vist precisat á guanyarse la vida de distintas maneras y á ocupar distintos empleos, viatjant, comissionista, temporer etc. etc. y entre ells havia ocupat, durant una temporada, un cárrech en lo jutjat, de oficial de Escribanía en la secció de lo criminal; pero may pogué trobar estabilitat en sas ocupacions, puig perseguint-lo la desdita de una manera constant, cada nou tractat de comers ó cada reforma legislativa dels distintos rams de l' Administració del Estat, lo perjudicava de una manera directa, deixantlo sense plasa. A consecuencia de una d' aquestas bregas que tant sovint havia de sostenir, deixá Barcelona y ja res mes s' ha sapigut d' éll. Segurament que aniria en busca de altra atmósfera que li fós mes propicia.

Los dos ó tres únichs, que ab ell intimidavam y coneixiam la constancia que atresorava, hem sentit la seva desaparició, porque si bé algo ideal en sos conceptes, era molt observador y de tot treya consecuencias que posavan de relleu la generositat de sos sentiments y la sensibilitat de son cor.

Una de las últimas vegades que 'l vegerem, ja 'ns digué que tenia intenció de fer un viatge lluny, per cambiar d' ayres, pero sense dir cóm ni ahónt, y sens dupte á vía de despidio 'ns entregá un plech de cuartillas, donchs jo no 'n faria res digué, y vosaltres vos hi podeu entretenir un rato que no tinguéu cosa mes útil. Las ditas cuartillas, portan lo següent epígrafe: *Cartera d' un criminalista.—Observacions y notas presas del natural.*

Com nos ha semblat que podiam donarvos á conèixer algun fragment als lectors de LO TEATRO REGIONAL, hem triat al etzar lo següent capítul titulat:

DE GUARDIA

I

—Vaja, adios, Lluís y bona guardia.—Adeu, bona guardia, Lluís.—Aixís s' han anat despedint de mí mos companys d' escribanía tot arreglantse 'l sombrero y estirantse l' americana de las solapas y del derrerera, disposats á deixar la casa hont s' hostatja la Justicia á Barcelona, desapareixent per aquells corredors rónchs y obscurs del edifici de St. Gayetano en busca del aire lliure del carrer; aixís un radera l' altre, han sortit los oficials y auxiliars de las demás escribanías, quedantnos sols en lo primer pis del citat edifici, lo jutje, l' agutzil y jó. Lo jutje que avuy fa la guardia, ho es del jutjat municipal del districte, es catalá, bellíssima persona, molt aixut y modest, y un excelent company; primet, de mitjana estatura, barba negra, usa lentes, y te aspecte distingit y sério. L' agutzil reuneix totas las bonas condicions de la gent del Nort; musculatura atlética, pómul algo pronunciats, mirada enérgica, bigoti y cabell grisos; es un gallego trempat, enrahonador.

CATALUNYA PINTORESCA

BARCELONA.—PLASSA DE CATALUNYA.

Desde molts anys fá del ofici, ha servit á molts jutjes que avuy ocupan alts llochs en la judicatura y de tots ha sapigut guanyarse la estimació, havent adquirit certas formas autoritarias que tancan, no obstant, un fondo complascent y noble. Es home de cor, fidel, sofert y en lo que d' ell depent no sab pas negar un favor á ningú.

La guardia comensa á las 12 de la tarde, son las 3 y tot está tranquil; lo jutje en son despaig mata las horas llegint lo preciós poema de Apeles Mestres, "Gazel"; l' agutzil y jo, en lo quarto en que está instalada la escribania, conversém plácidament; ell me conta epissodis de sa joventut, de quan era cabo de la guardia civil montada en Cuba, proesas de la campanya que seguí á la última guerra que sostingué la isla; me parla també d' altres temps mes rumbosos pera 'ls que formian la guardia en lo que abundavan los sopars de restaurant, las copas, los puros, etc, lo qual contribuia molts dias á millor passar la vetlla y sembla qu' hagi entrat ja endesús; jo per ma part li evoco los recorts de la bóveda que cobeja aquesta serie de irregulars y mesquinas celdas que serveixen d' escribanías, bóveda en quina altura ressoná un dia l' eco tétrich dels monjos que mes tart cambiaren las notas y 'l ressó passejava per aquells espays la febre popular convertida en las enardidas paraulas que sortian dels llabis dels oradors del "Club federal," aquí instalat en los típics temps de la Gloriosa, en que convertit en "Teatro Tirso" alternavan dits espectacles ab las representacions de dramas d' argument fort y polvorós, entussiasmant á un públich semblant al del Odeon, y ha acabat últimament arreplegant dins son sí als administradors de justicia en nostra comptal ciutat, quan bóvedas y parets mitj esquarteradas se mostran impotents pera sostenir tant pés, lo pés de la Justicia.

Baix aquest tema s'anava prosseguint la conversa quan vingué á interrómprersela la veu de un guardia municipal que deixant descobrir sa silueta al peu del despaig, se posa la má esquerra al ros á punt de

descubrirse y en la dreta hi porta un plech, al mateix temps que se 'ns dirigeix ab la frasse de costúm: «Me dá V. su permiso? —Avant, qué passa? li contesto.—Una desgracia personal, diu.» Entra, li prenh lo parte, 'l llegeixo y passant per alt tots los orrers hortógrafichs, que se succeheixen rápidamente com los pals del telégrafo vistos desde un tren en marxa, m' entero de que en lo carrer de St. Antoni Abad, número 91, ha caygut un nen desde 'l tercer pis al pati, sent lo pronóstich del metje de la casa de socorro de gravetat. En vista de que 'l fet es grave, entro á enterar al jutje de que havém de sortir per una diligencia, faig després l' orde pera que en Francisquet envihi un cotxe; la entrego al agutzil que li posa 'l sello y tot seguit la fá portar per un guardia. Mentres tant poso la *providencia*, de que 's constituheixi lo Jutjat en lo lloch de la denuncia y practiquin las diligencias que siguin necesarias, preparo uns quants fulls de paper d' ofici y una ploma que 'm poso á la butxaca, y als pochs moments veig entrar al agutzil que m' avisa de que 'l cotxe espera en la porta que dona al carrer del Gobernador. Reunits lo Jutje, l' agutzil y jo, nos coloquém en lo mateix y sens tardar nos porta al lloch de la ocurrencia. En el carrer de S. Antoni, n.º 91, s'ha parat baixant d' ell y emboquém per una escaleta estreta, avans d' arribar á la qual nos han d' obrir pas per entrar, un grupo de gent del vehinat, criaturas y donas en sa gran part y alguns tranzeunts que s' han agolpat al portal de la casa, espiant y recullint ab ansietat algún detall nou de la desgracia que van comentant á sa manera. «Ha caygut del costat dret;» «estava desfigurat;» «son pare trevalla de paleta,» y «tenia el cap brut de sanch que ni se li veyia la cara,» «pobret, tan bufó que era,» y tant que la estimava la meva Siseta;» «quin disgust tindrà quan torni del col·legi.» Aquestas frases, ab la mateixa ignocencia van sortint dels grupos que guardan la porta arribant á nostres oïts mentres aném pujant l' escala. He vist una mosseta despitragada que tot menjantse un tros de pé sucat ab tomátech preguntava:—¿Quí son

aquets senyors? —Los jutjes, los jutjes, ¿veus? aquelles l'aguatzil, lo meu pare 'l coneix, exclama un xicot d' uns vuit anys, que fa cara de molt pillet, tot forsejant pera collocarse devant del grupo. Al passar lo replá del primer y segon pillos vehins surten á fora y saludan ab aire de curiositat, altres mes vergonyosos entreobran la porta y miran per la escletxa. Al arribar al tercer segona porta, trobém aquesta oberta de bat á bat, truquém y demaném permís á la vegada, y surt al instant una noya molt endressada y guapeta, la qui al enterarse que es lo jutjat, mitj confosa nos fá entrar.

(S' acabarà en lo número vinent.)

AL AMOR

Company de la juvenesa
que mon cor has enardit,
deixant' hi la flama encesa
d' un afany jamay sentit.

Conjunt de goitx y de pena,
barreja de vida y mort,
que ja 'ns donas ditxa plena
ja 'ns omples de desconhort:

Il·lusió pura y hermosa
qu' afalagas al mortal
ab tos somnis d' or y rosa
y ab una vida ideal.

Jo 't mantindré ab alegria
y 't guardaré ab dols afany
mes jay! no 'm portis un dia
á ton soci 'l desengay.

Ab tu visch ditxós y alegre,
que 'ts al fi bon companyó
mes ton company es tan negre
com las penas que tinch jo.

Avans qu' ell vingui á pagarme
ta flama que 'm fa sentir,
ab ton foch vull abrusarme
y abrusat me vull morir.

MANEL RIBOT Y SERRA.

EPÍGRAMAS

Jura per tot en Genís
que dos y sis no fan vuyt
sino que fan vintissis.

Lo vapor Santa Maria
diuhén qu' ahí 's va estrellar
contra 'l cabo Trafalgar...
¡Quin cabo més fort seria!

J. AVELTA.

—¿Veus aquell home? es banqué
y 's diu Anastasi Camps...
—¡Oy no! sí fá de fuster.
—Bueno, si, ja ho dich: fá banchs.

JOAN NAVARRO.

CATALUNYA PINTORESCA

BARCELONA.—MONUMENT Á COLON.

QUADRET

¡Pobre Tonet! Encare 'm sembla que 'l veig enfilar-se dalt d' aquell roure, més llauger que un esquírol, pera follar un niu de garsas qu' estavan á punt d' empendre 'l vol. Ell, tan alegre y viu com una dayna, ja no follará mes nius. Ja no anirá mes al riu á pescá anguilas. Los aucells tindrán un perseguidor menos y la fossa un cos més.

Era de veurer com tots los xicots de la seva edat volían ser amichs d' ell. Es clar, com qu' ell tot ho disposava; sense ell sempre hi havian renyinas, ningú estava content del seu paper. En las disputas en Tonet, era 'l fiscal: lo qu' ell feya estava ben fet y lo qu' ell desfeya estava ben desfet; aixís es que tot era en Tonet.

Eran las cinch de la tarde d' un dissapte de Juny, que com de costúm, vingué en Tonet á buscarme á á casa y tot brenant empenguerem la caminada en vers lo bosch, divisant á nostra esquerra la Vila, sense pensar que al cap d' una hora se havia d' horrorisar devant lo cadavre del pobre Tonet. Tot caminant, me deya:—En lo niu hi han cinch garsas; jo que m' enfilo á treurel, m' en quedaré tres y las altres duas per tu. ¿T' está bé aixís?

—Si, home, vaig contestarli; ja sábs que ab tu no vull renyir y á més tu vares trobarlo, per lo tant te toca la part més grossa.—

Després, me vá dir:—Nos deixarém caurer al torrent del Avi ó veurer si las merlas ja son nadas; acabat trencarém per la plana, arribarém á la sureda que n' hi ha un de grivas y si ja son vestidas, lo

treurém... Trencarém per la carena y anirém á sortir á la carretera nova y d' allí cap á casa que ja será hora de sopar.

Aixís acabavam de convenirho quan varem arribar al peu del roure al cim del qual se gronxava lo niu de garsas, que més que un niu semblava una verdissa. En Tonet se fá un nús ab las puntas de la brusa, se ensaliva las mans com un home gran y, com si tingués que fer una feyna molt pesada, se las frega, y amunt abrassat al roure, en un no res lo vegí que ab lo cap ja tocava al niu, quan de prompte una de las garsas trobantse ab foras pera volar, salta del niu. En Tonet al veurer que li fugia la presa fá una acció pera agafarla, pert l' equilibri, llenza un crit esglayador, y trencant ab lo pés del seu cos alguna branca, arriba á terra ab la roba estripada y la cara tota plena de sanch xocant de cap ab la única pedra que hi havia al voltant del roure. Ja no va fer lo mes petit mohiment ¡Havía mort

Al endemá uns trenta xicots ab un tros de blandó á la má y retratada la tristesa en nostras caras acompanyavam per última vegada al pobre Tonet;

J. FRANQUESA.

EN LO TEATRO

- Ja 't dich jo qu' están de broma.
- N' hi ha un tip d' aquets autors.
- D' aixó se 'n diu bona ploma.
- ¡Quin tip de riurer, senyors!

CAP Y CUA

Lo mes comensa ¡quina alegria!
Tinch setze duros, vaig cobrá ahir:
me 'n vaig á Gracia, prenh lo tranvia,
vaig á la Flora 'm vull divertir.

Demá á la Agencia, que no m' esperin
puig ja tinch cuartos. ¡Mori 'l treball!
Que vingan mossas que no s' esverin;
vull convidarlas per aná 'l ball.

Preném lo cotxe, y, á Vallvidrera,
de cants y gresca, si n' armarém!
Entona, noya, una petenera,
¡Viva tu mare!.. ¡Que bé que estém!

Lo mes s' acaba: ja visch de gorra
fá quinze dias, y aixó no vá:

de rabia ho tiro tot á la porra:
cap dels que parlo en volen fiá.

La planxadora vol cobrar feyna:
diu que 'ls inglesos nos sitiarán:
la dispesera sembla una reyna:...

¡Veyam si al últim me pegarán!

Aixó no es viure! ¡quanta gentada

porto á darrera sempre cridant:

«Págum los deutes d' una vegada!»

«Per que no 'm paga? ¡lladre! ¡farsant!»

Quan lo mes cobri (¡voldria serhi!)

agafo 'ls quartos y (ho dich de cert)

me 'n vaig á fora, faig un tiberi...

y ja no pago... rés del que dech.

NOY DE LA AGENCIA.

TEATROS LOCALES

TÍVOLI.—Divendres de la setmana passada tingué lloch lo benefici de la distingida artista Srta. Joana Martinez, omplintse 'l teatro de un modo extraordinari per un públich desitjós de demostrarli las moltas simpatias de que s' ha fet mereixedora.

En aquesta funció s' estrenaren *En busca de una artista y Gota serena*. La primera es un apropósit pera que la beneficiada lluheixi sas facultats y la segona un bonich cuadro dramátich quin argument es tret del preciós drama valenciá *Lo tonto del panerot*.

L' arreglo está ben fet y 's recomana aixís pel llibre com per la música. Ab tot, preferim, per esser major lo número de sas bellasas, l' original valenciá.

Dilluns se verificá 'l benefici de la simpática tiple Srta. Ferrero, y dijous lo de la discreta artista senyora Marti de Moragas.

Tots dos se vegeren molt concorreguts.

ELDORADO.—Exit creixent del espectacle *Un viaje á Suiza*. Lo conjunt e avuy mes acabat que lo de las primeras representacions y tan actors com excéntrichs, proporcionan ab son treball un rato agradable als espectadors.

CALVO-VICO.—Per fi ha vingut la célebre *Bella Chiquita*. Dilluns debutá devant d' un públich espectant y numerosíssim, que semblava assistis á un *meeting* de protesta, donanthi tó l' excés d' agents d' autoritat que arreu se veyan.

La dansa qu' executa la *dica*, qu' es la mateixa que durant llarch temps ballá á Barcelona temps enrera en un café-concert, no té altra particularitat que l' haverla fet célebre un procés, de quin, los promovedors, es de creurer n' esperavan lo contrari.

Son treball artístich dura uns dos minuts, y de vint pessetas que guanyava per funció ha aumentat á quatre centas.

Ella si que pot ben dir que l' han protegida.

CIRCO ESPAÑOL.—A mes de continuar ab las representacions de *El rey que rabió* ha tingut lloch la *reprise* de *La Mascota* que també ha sigut bo lo desempenyo que ha obtingut.

CIRCO ECUESTRE.—Ara si que 'l Circo conta 'ls plens per funcions per que s' hi ofereix un espectacle de sensació. Tal es lo que proporciona lo domador Veltrán dintre una gran gabia en companyia de sis magnífichs lleons als que té domesticats á un extrém increible.

L' éxit ha sigut grandíós.

LABRUGUERA.

ES VRITAT

Si 'm proposo may escriure
no sé per qué tinch de riure.
Aixó, noya, ben mirat
jo no ho trobo gens estrany,
ja que veig es un engany
ton amor y voluntat.

LLUIS SALVADOR.

LO SAGRISTA

—Avuy sol sis casaments,
tres enterros y un bateig;
prou me vindria mareig...
si no hi hagués... sentiments.

—Ab lo número d' avuy repartim las vuit planas
últimas del drama *Las joyas de la Roser*. Pera l' *avis* en la primera plana del
present número.

—En lo número vinent comensarém á repartir la
quarta edició de la popular comedia en un acte *Tot
per las donas!* original de D. Joseph María Pous.
Podrá completarse ab quatre números que dona un
resultat d' economia extraordinari, ja que la co-
media sola se vendrá després al preu de 4 rals.

—Nostre company de redacció, Ignasi Iglesias, ha
acabat un quadro realista de costúms típicos catala-
nas, titolat: *La cansó nova*.

—Ahir vespre tingué lloch en l' Ateneo Marqués
de la Mina una funció teatral representant *Las rui-
nas artísticas*, *Lo que 's ven y lo que no 's ven*, y
un *Fi de Festa*.

—Ha mort á Parma, á la edat de setanta cinch
anys, D. Anton Superchi, célebre barítono creador
del paper de Carlos V en la ópera *Ernani* de Verdi.

—La dansa serpentina progressa. Actualment á
Paris, á mes d' haverla executat damunt d' una bola
ab éxit, s' ha presentat á dalt de caball y segons
noticias produheix magnífich efecte.

—Lo tenor Tamango ha sigut escripturat per la
empresa Ferrari de Buenos Ayres, ab la suma de
mitj milló de franchs per cinch mesos.

—Hem sentit á dir que la companyia del Sr. Tu-
tau te en cartera per estrenar durant la próxima
temporada d' hivern, un drama del eminent drama-
turg D. Joseph Echegaray.

—Lo dissapte últim, á las quatre de la tarde, morí
víctima d' una tísiss pulmonar, y á la edat de divuit
anys, nostre estimat colaborador lo jove poeta Jo-
seph Bach y Genaró.

Lo jove Bach, era excessivament modest y estu-
diós al propi temps, y donadas tan bellas prendas
personals, era d' esperansar d' ell un rialler y glo-
riós pervenir en la literatura catalana.

Rebi sa atribulada familia, lo nostre més sentit
pésam.

—La funció que diumenge passat se doná en la
Societat «La Unió» estrenantshi la comedia de que
doném compte en la secció corresponent, sigué de
despedida del actor aficionat D. Emili Adzerol. En
la mateixa funció s' estrená també, essent rebut ab
aplauso, un monólech castellá original de dit se-
nyor.

¿QUE T' SEMBLA?

Vares dirme l' altre dia
que 't fes una poesia,
y aixó, noya, no ho faig jo.
Are, si fos un petó,
desseguida te 'l faria.

SALVADOR CASANELLAS.

XARADA

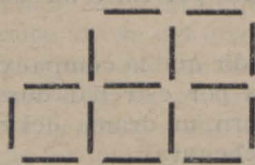
I
Si ma primera al revés
es carrer de Barcelona,
girant també la segona
un animal veuràs qu' es,
y una planta es cert que dona
la primera dos del dret.

P. ROVELLAT.

II
Senyoreta: la tres-cuatro
Detrás dos-cuatro corria
Y que feren tan gran tot
Qu' han trencat la cuarta prima.

FRANCISCO FERRÉ.

ENDEVINALLA

Per fer aquest joc s'agafen mistos y 's posan tal com marca 'l dibuix formant aquest cinch quadros. Lo joc consisteix en treure tres mistos y que quedin tres quadros iguals qu' aquets, sense que sobri ni falti cap misto.

JOSECH ARRÓ.

Las soluciones en lo número próxim.

AVIS

Tots quants envihin las soluciones de tots los Enigmas d' aquest número tindran de regalo un globo aerostatic, per lo qual s' estableixen las següents condicions: s' admeteran las soluciones desde la sortida del número fins a las cinch de la tarde del dilluns próxim. Cada *plech*, contenint ditas soluciones, se li donara lo número de orde de sa presentació. A las set de la tarde de dit dilluns se verificara un sorteig y lo *plech* qual número resulti premiat, aquell haurá obtingut lo premi.

Cada *plech* deu anar acompanyat de unas cubertas d' aquest número. Los *plechs* deuen depositarse en lo bussó del periódich.

PENSADAS

Premiadas ab 35 pessetas

PRIMERA INSERCIÓ

Es la tercera vegada que repetim aquest joc, quina gracia principal, está en treure la rifa sense gastar diners y ab lo número que més agradi, ja que se 'l fa un mateix.

Encara que molts de nostres llegidors coneixen lo sistema, donarem nova explicació tant per establir condicions, (algunes son noves), com pera que se n' enterin los que no 'n sápigam res.

En un *sobre* perfectament tancat y lacrat hi ha una papeleta ab una cantitat.

¿Quin número es? Aixó es lo que 's té d' acertar.

Aquesta es la pensada.

En la quarta plana de las cubertas, hi ha una papeleta pera aquest objecte. Pensen un número, li escriuen y ja poden depositarla en lo bussó del periódich.

¿Que á l' endemà, ó al cap de poch rato, pensan que lo número enviá no es lo de la sort! Encara hi ha adob; van á veure si en los punts de venda hi quedan números, y repeteixen la operació tantas vegadas com vulguin. Totes las papeletas entran en sort.

Ja ho veuen. La operació es senzillíssima.

Perque vagin més segurs, los coniarém que 'l número tancat está entre 'l 6,000 al 8,000.

Sapiguent aixó ja tenen molt d' adelantat.

Aquesta operació podrá ferse ab lo número present y 'is tres següents. En lo del dissapte, 7 del vinent mes de Octubre, publicarem lo número de la sort y tots los que haurán obtingut premi.

PRIMER PREMI 30 RALS

lo primer que acerti lo número tancat.

DOS PREMIS 10 RALS

á cada un dels dos números que s' aproximen més al número exacte.

CINCH PREMIS 4 RALS

á cada un dels cinch números que segueixen en aproximació.

Soluciones als Enigmas insertats en lo núm. 82

Varada.—Ca-la-mar-sa.

Anagrama.—Anita-Tiana.

Geroglífich.—Per canastons los pesadós.

Varen presentarse 17 *plechs* que se 'ls doná lo número expressat a continuació:

1, M. Caramullas; 2, Joseph Figuer; 3, M. P. M.; 4, Poca Feina; 5, Ramon Juncosa; 6, A. Pujadas; 7, E. Corbella y Vilar; 8, F. de P. S. y R.; 9, Lola Coll; 10, P. Rovellat; 11, B. Rajaca; 12, Antoliniet; 13, Joan Navarro; 14, J. Grau Llanes; 15, Albert Veltran; 16, Elias Artés; 17, Un català.

La sort correspongué al *plech* número 9 firmat per Lola Coll.

Correspondencia

N. N. O. Parufet, Jaume Elias, Noy Bufó, Bartumeu Jallierda, Un perdis, Un tal, Beltran y A. P.: no va prou bé lo qu' han enviat.

No sino, Paco Rius, Francisco Corbella Vilar, J. D. V., Quim Sinuad, Manel Mall, J. Grau Llanes y J. Daunis: anira alguna cosa.

Marti Martinez, no podem distreure nostras atencions.—F. Vilamajor, es poch correcte.—M. J. Tunis, veurem en altra cosa.—Serafi Tirrell, los dibuixos son molt defectuosos.—Joseph Alemany Borrás, anira.—Pont de Riera, no va prou bé pero denota disposició.—Pere Ilamola, no pot anar.—Sleebuc, teim molt per l' estil, anira la tarjeta.—G. Ll. Ginesta, ne tenim d' altres.—J. Rta. Alemany Borrás, va bé.—Pau Palau y Pressech, es incorrecte.—J. Salau, ja s' hi ha dut digueren que no 'l coneixian.—J. T. R. aceptadas.—A. Suner, havian de ser totes.—Carlos Marti, auria de tocase molt.—K. Mandulas, igualment.—Quimet orrell, no van. No as historicas, veurem.—Joan Navarro, lo dibuix es poch correcte.—Nov de Prades, en cartera.—Enrich Bayona, algun.—Pere Ximinis y Guri, no va prou bé.—Mateu Zomirti, la guardarem.—Francisco Ferré y Fernandez, te poca novetat.—E. Canevas, los dibuixos no acaban de complaurens.—Antonet Barrilaire, la seva barrila no arriba en lloch.—Jaume Fiol, ho tindrem en compte.—Bartomeu N. C. no podem complaurel.—Bernat Cabestany, es incorrecte.—Joseph Conangia, esta bé, queda servit.—Joseph Escachs y Vivet, admés.

TRENTACINCH PREMIS 2 RALS

á cada un dels trentacinch números que segueixen en aproximació.

Quinas cantitats encara que se sumin ab los dits donan un total de 140 RALS, cantitat molt decent avuy que son poch los que donguin res de profit.

Lo *sobre* ó *plech* que tanca lo número que deu acertarse, se troba en aquesta Administració á disposició del que vulgui veurel y ferli las contrasenxas que tingui per convenient.

En cas de que més d' un acertés lo número exacte, lo que arrivi segon se 'n emportará los dos segons premis y lo tercer los cinch tercers.

Omplin forsa papeletas y envihinlas aviat. A veurer si s' emportan los cuarentatres premis.

Geroglífich de acumulació

Ningú va acertarlo. Vingueren algunas soluciones, pero cap, ni dels mils, s' aproximá á l' exacte; despretentse d' ellas que 'l motiu principal es degut á no coneixer lo sistema que deu emplearse pera resoldrel.

Lo joch es nou á n' aquest país, y per aixó hem volgut ésser los primers en implantarlo.

La solució es aquesta: ¿Qué seria més difícil? Sapiguer quants scrán los que mirarán aquest geroglífich d' acumulació, ó averiguar qué 'n farà dels diners que 'n cobrará l' individuo que l' acerti si de acás sucseix aixís.

Si algú vol entretenirshi, pot anar combinant aquestas llettras y veurá com son las mateixas.

Pero per aquesta feyna no doném res. Que consti. Y, ara... fins á un altre.

Imp. Muntaner, 40.—BARCELONA.